

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْقَائِمُونَ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ
هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

Muhterem Müslümanlar!

Dün, 26 Haziran Perşembe akşamı itibarıyla 1 Muharrem Hicrî 1447 yılına girmiş bulunmaktayız. Bundan tam 1446 yıl önce, Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem, 622 yılında, Mekke müşriklerinin zulüm ve işkencelerinden dolayı, Rabbimizin emriyle Hz. Ebû Bekir radiyallahu anh ile Yesrib'e hicret etmiştir.

O dönemlerde Yesrib olarak bilinen bu şehir, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem' in teşrifıyla şeref bulmuş ve Medîne-i Münevvere unvanını almıştır. Hicretin gerçekleştiği bu yıl, aynı zamanda Hicrî takvimin başlangıcı olarak kabul edilmiştir.

Muhteremler! Hicret, sadece Asr-ı Saadet'te yaşanmış ve bitmiş bir hadise değildir. Bugün de nice Müslüman, zulüm ve haksızlıklar nedeniyle yurtlarından gözyaşlarıyla ayrılmakta; tıpkı Ensar gibi iyilik timsali insanlara sığınmaktadır. Dolayısıyla bizlere düşen görev, hicretin yıl dönümünde bu acı gerçeği yeniden hatırlamak ve zulmün, haksızlığın, adaletsizliğin son bulması için elimizden gelen çabayı göstermektir.

Ayrıca hicret, yalnızca bir mekân değişikliği değil; aynı zamanda her türlü kötülükten, günah ve haramdan uzaklaşarak hayra, iyiliğe, ahlâka doğru bir yöneliştir. Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, hicretin bu derin ve içsel yönünü şöyle ifade etmiştir: **“Müslüman, elinden ve dilinden diğer Müslümanların zarar görmediği kişidir. Muhacir ise, Allah'ın yasakladığı şeyleri terk eden kimsedir.”** (Buhârî, İmân, 4)

Efendimiz aleyhissalâtü vesselâm ve sadık dostu Hz. Ebû Bekir radiyallahu anh, bu zorlu ve meşakkatli yolculuklarına Sevr Mağarası'nda konaklayarak başlamış, gündüzleri gizlenip geceleri yürüyerek yollarına devam etmişlerdir. Ardından Kuba'ya ulaşmışlar, orada bir süre ikamet etmiş, burada ilk mescidi inşa etmiş ve ilk Cuma namazını kıldırmıştır. İlk Cuma hutbesinde şöyle buyurmuştur: **“Ey müminler! Ölmeden önce Allah'a tövbe ediniz. Bir mâni gelmeden önce, güzel ameller işleyerek Allah'a**

yaklaşınız. Biliniz ki Allah, şu günde, şu bulunduğum makamda Cuma namazını sizlere farz kılmıştır. Onu inkâr ederek, küçümseyerek terk eden kimsenin Allah iki yakasını bir araya getirmesin, işini rast getirmesin. Adil veya zalim bir imam da olsa, Cuma namazına imkân bulan kimsenin başka namazı yoktur. Tövbe edenler müstesnadır. Her kim tövbe ederse, Allah onun tövbesini kabul eder. (İbn-i Mâce, İkâme, 78)

Ey insanlar! Sağlığınızda ahiretiniz için hazırlık yapınız. Biliniz ki kıyamet gününde kişinin başına vurulacak ve çobansız bıraktığı koyunundan bile sorulacaktır. Sonra Allah ona diyecek – ama nasıl? Ne tercüman var ne perde – bizzat şöyle buyuracak: ‘Sana Benim peygamberim gelip tebliğ etmedi mi? Ben sana mal verdim, nimetler ihsan ettim. Peki, sen kendin için ne hazırladın?’ O kişi sağına soluna bakacak, bir şey göremeyecek. Önüne baktığında da cehennemden başka bir şey görmeyecek.

Öyleyse, kim ki yarım hurma ile bile olsa cehennem ateşinden kendisini koruyacak bir hayır işleyebiliyorsa onu işlesin. Onu da bulamayan, güzel bir sözle kendisini kurtarsın.

Gerçek Müslüman, elinden ve dilinden başkalarının zarar görmediği kimsedir. Allah, bir hayra on katından yedi yüz katına kadar sevap verir.” (İbn-i Hişâm, I, 118-119, Beyhakî, Delâil, II, 524)

Muhterem Müminler!

Geliniz, haramlardan ve günahlardan uzaklaşıp, helal ve tertemiz bir hayata hicret edelim. Bugünü bu değişim için bir milat kabul edelim.

Bu vesileyle Hicrî yılbaşını kutluyor, yeni yılın vatanımız, milletimiz ve bütün İslâm âlemi için hayırlara, huzura ve berekete vesile olmasını Cenâb-ı Hak'tan niyaz ediyorum.